

Zbiór obowiązujących rozporządzeń

w powiecie Łukowskim.

PRENUMERATA: Rocznie 24.— mk. Półrocznie 12.— mk. Kwartalnie 6.—mk.
Zaprenumerować można w Sekretarjacie Urzędu Powiatowego w Łukowie.
OGŁOSZENIA: Za całą stronę 40 mk., 1/2 strony 20 mk., 1/4 strony 10 mk.

TREŚĆ NUMERU.

- 63 Odezwa Rządu.
- 64 Rozporządzenie o ujawnieniu cen na artykuły pierwszej potrzeby.
- 65 Dekret o utworzeniu Ministerstwa Robót Publicznych.
- 66 Dekret w przedmiocie organizacji Urzędów Ochrony Lasów.
- 67 Obwieszczenie.
- 68 Okólnik w sprawie przewozu, rzezi bydła iogłędzin mięsa.
- 69 Ogłoszenie dot. zgubionych paszportów.
- 70 Obwieszczenie dot. przyjmowania ochotników do W. P.
- 71 Ogłoszenie w sprawie zaopatrywania ludności w drzewo opałowe i budulcowe.
- 72 Ogłoszenie dot. poszukiwania zbiegłej Pejsy Rubinsztejn.
- 73 Obwieszczenie Wydziału Hipotecznego.

63

ODEZWA RZĄDU

Walka z wrogami, otaczającymi nas ze wszystkich stron, walka z głodem, który można usunąć tylko przez szybki dowóz środków żywności i przez natychmiastowe uruchomienie przemysłu, walka z ciemnotą, która twórcze siły narodu ujarzmiła i niszczy — oto zadania społeczne, tak palące, iż Rząd natychmiast, póki czas jeszcze, musi do nich przystąpić.

Obowiązkiem każdego Polaka jest dać Rządowi środki do wypełnienia tych zadań

Rozstrzygają się losy Rzeczypospolitej Polskiej. Nie żądając od obywateli ofiar, lecz

tylko zrozumienia zarówno interesów ogółu, jak i własnego interesu każdej jednostki, Rząd zwraca się do społeczeństwa z wezwaniem do podpisywania pożyczki państwowej.

Każdy, kto dziś podpisze pożyczkę państwową, umieszczając swe oszczędności w sposób korzystny dla siebie, pewny, zagwarantowany olbrzymim majątkiem Państwa, spełni obowiązek obywatelski i czynem swoim przyczyni się do zwycięstwa w walce o wolność i o przyszłe losy Polski.

Niech wyniki pożyczki dadzą światu dowód wiary całego społeczeństwa naszego w siłę i przyszłość Państwa Polskiego tak świetny, jak go już dają, niosąc Ojczyźnie bez rachunku życie i krew swoją, żołnierze nasi.

Prezydent Ministrów:

- (—) I. J. Paderewski.
- (—) Dr. Józef English.
- (—) Dr. Kazimierz Hącia.
- (—) Jerzy Iwanowski.
- (—) Stanisław Janicki.
- (—) Dr. Tomasz Janiszewski.
- (—) Hubert Linde.
- (—) Antoni Minkiewicz.
- (—) Józef Próchnik.
- (—) Zenon Przesmycki.
- (—) Leon Supiński.
- (—) Stanisław Wojciechowski.
- (—) Julian Eberhardt.
- (—) Pułk. Jan Wroczyński.

Warszawa, dnia 20 stycznia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

o ujawnieniu cen na artykuły pierwszej potrzeby.

W celu przeciwdziałania spekulacji artykułami pierwszej potrzeby, zarządza się, co następuje:

1. Ceny za wszelkie artykuły pierwszej potrzeby winny być ujawnione.

2. W tym celu w sklepach, składach i magazynach, w których jest prowadzony handel artykułami pierwszej potrzeby, na widocznym i dostępnym dla kupujących miejscu, winien być wywieszony wykaz cen na wszystkie artykuły, jakie w danej chwili sklep, skład lub magazyn posiada na sprzedaż.

3. Za niestosowanie się do niniejszego rozporządzenia właściciele sklepów, składów i magazynów z decyzji Urzędu, będą karani aresztem do trzech miesięcy lub grzywną do 50,000 marek, a artykuły pierwszej potrzeby, przechowywane przez nich bez wskazanego w tem rozporządzeniu ujawnienia cen, będą uważane za przedmiot wzbronionej spekulacji i podlegają konfiskacie.

4. Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać w siedem dni od daty ogłoszenia.

Minister Apropowizacji:

(—) Minkiewicz.

Naczelnik Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją:

(—) I. Ptaszyński.

Warszawa, dnia 20 stycznia 1919 r.

DEKRET

o utworzeniu Ministerstwa Robót Publicznych.

Na wniosek Rady Ministrów stanowią, co następuje:

Art. I.

Zostaje utworzone Ministerstwo Robót Publicznych.

Art. II.

Do zakresu działania Ministerstwa Robót Publicznych należą następujące sprawy:

1. Budownictwo wodne, meljoracje, współdziałanie w meljoracjach rolnych i opinjowanie odnośnych planów, budowa dróg wodnych śródlądowych, przystani rzecznych, portów i większe na nich roboty konserwacyjne, wreszcie nadzór nad gospodarką organów samorządnych i instytucji publicznych i prywatnych w tej dziedzinie;

2. Budowa i utrzymanie publicznych dróg kołowych i mostów, tudzież nadzór nad gospodarką w tej dziedzinie organów samorządnych o charakterze publicznym;

3. Budowa i przebudowa wszelkich budynków państwowych, z wyjątkiem kolejowych, górniczych i strategicznych, nadzór nad gospodarką budowlaną organów samorządnych i instytucji o charakterze publicznym;

4. Osadnictwo ludzkie (zabudowanie, regulacja i urządzenia techniczne użyteczności publicznej miast, wsi i zbrojowisk, polityka budowlana); tudzież odbudowa osad, zniszczonych wojną lub klęskami elementarnymi.

5. Pomiar i badania kraju pod względem przyrodniczym, badania materiałów budowlanych i t. p., tudzież wydawanie przepisów budowlanych w interesie dobra i bezpieczeństwa publicznego;

6. Sprawy ogólne administracji i policji technicznej z wyjątkiem spraw kolejowych, górniczych, przemysłowych i żegluga, sprawy wydawania zezwoleń administracyjno-technicznych, wreszcie przygotowanie ustawodawstwa w powyższych sprawach technicznych;

7. Współdziałanie z Ministerstwem Wyznań R. i Oświecenia w organizacji szkolnictwa zawodowego i technicznego.

Art. III.

Działalność, w artykule poprzedzającym wymienione, zostają wyjęte z kompetencji Ministrów Pracy i Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych i Komunikacji, względnie kompetencja tych Ministerstw, zostaje odpowiednio ograniczona.

Art. IV.

Wewnętrzną organizację Ministerstwa Robót Publicznych, tudzież organizację podległych mu urzędów technicznych porucza się Ministrowi Robót Publicznych.

Art. V.

Tworzy się Państwową Radę Techniczną, w skład której mają wejść reprezentanci fachowych instytucji, stowarzyszeń technicznych, wyższych szkół technicznych, przedstawiciele organizacji samorządnych i społecznych oraz interesowanych Ministrów.

Ilość członków tej Rady, tudzież zakres i sposób jej działania oznaczy Rada Ministrów na wniosek Ministra Robót Publicznych.

Nadto Minister Robót Publicznych może powoływać, w miarę potrzeby, specjalne Komitety.

Art. VI.

Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Naczelnik Państwa

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) J. Moraczewski.

Minister Robót Publicznych

(—) Prochnik.

Dan w Warszawie, dnia 16 stycznia 1919 r.

66

DEKRET

w przedmiocie organizacji Urzędów Ochrony Lasów

Art. 1. Nadzór ogólny nad wykonywaniem przepisów o ochronie lasów należy do zakresu działania Min. Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W celu wykonywania ochrony lasów powołane zostają Urzędy Ochrony Lasów, pod naczelnym kierownictwem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 2. Urzędy Ochrony Lasów stanowią;

Główny Inspektor Ochrony Lasów,

Okręgowi Inspektorowie Ochrony Lasów,

Komisarze i podkomisarze Ochrony Lasów

Urzednicy pomocniczy i gajowci.

Art. 3. Nadto w celu sprawowania czynności, poniżej w art. 8 wymienionych, wymagających kolejajnego rozstrzygnięcia, powołane będą Komisje Ochrony Lasów;

a) Okręgowe—w miastach, w których urzędują Okręgowe Komisje Ziemskie, oraz

b) Główna—przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych,

Art. 4. Główny Inspektor kieruje działalnością Inspektorów Okręgowych i podwładnych im urzędników Ochrony Lasów i sprawuje nad nimi nadzór techniczny i służbowy. Główny Inspektor Ochrony Lasów uczestniczy w posiedzeniach Głównej Komisji Ochrony Lasów, zarządza kancelarią i kieruje biegiem spraw tej Komisji.

Art. 5. Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów kieruje działalnością urzędników Ochrony Lasów w swoim okręgu, oraz sprawuje nad ich działalnością nadzór techniczny i służbowy. Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów prowadzi kancelarię Kom. Okr. Ochrony Lasów; uczestniczy w jej posiedzeniach i kieruje biegiem spraw. Do pomocy Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów ma sobie przydaną potrzebną liczbę Komisarzy, Podkomisarzy i referentów. Komisarze zastępować mogą Inspektora Okręgowego Ochrony Lasów w poszczególnych czynnościach urzędowych.

Art. 6. Komisarz Ochrony Lasów sprawuje nadzór nad lasami w swoim obwodzie, a nadto do jego obowiązków należy:

1) prowadzenie statystyki leśnej,

2) dozór nad użytkowaniem i odnowieniem lasu,

3) badanie na gruncie spraw, dotyczących lasów ochronnych,

4) sporządzanie protokołów, stosownie do przepisów ustawy o ochronie lasów,

5) sporządzanie planów gospodarczych i kosztorysów,

6) popieranie produkcji nasion i sadzonek,

7) zachęcanie drobnych właścicieli ziemskich do zakładania szkółek leśnych.

8) udzielanie informacji i porad techniczno-leśnych.

Art. 7. Do pomocy Komisarz Ochrony Lasów ma sobie przydaną potrzebną liczbę Podkomisarzy, którzy zastępować go mogą we wszystkich czynnościach urzędowych.

Art. 8. Do zakresu działania Komisji Okręgowej Ochrony Lasów należą sprawy następujące:

1) Decyzje w przedmiocie uznania lasów za ochronne lub wodochronne;

2) udzielanie pozwoleń na wyręb w razach nieodzownych konieczności na terytorjum lasu, zamkniętego dla użytkowania;

3) wydawanie decyzji w sprawach zmiany użytkowania leśnego;

4) wstrzymywanie i zmienianie zarządzeń właścicieli lasów, tyjących się pustoszącego cięcia lasów;

5) wydawanie pozwoleń na pasanie bydła w młodnikach, które nie dosięgły ustanowionego wieku lub wzrostu;

6) rozpoznawanie planów gospodarstwa leśnego w lasach, obciążonych służebnościami włościąnskiemi, i zatwierdzanie planów gospodarstwa leśnego w lasach, nie obciążonych służebnościami;

7) ustanawianie i wyznaczanie właścicielom lasów terminu do ręcznego odnawiania, dokonanych wbrew ustawom wyrębów lub karczunku, oraz zatwierdzanie kosztorysów upraw, nakazanych przez Urzędy Ochrony Lasów;

8) dokonywanie podziału czynności między podwładnemi organami oraz udzielanie im pełnomocnictw wykonawczych;

9) rozpatrywanie zażaleń na czynności podległych im urzędów Ochrony Lasów, oraz

10) Wszelkie decyzje i sprawy, jakie będą z mocy ustawy lub rozporządzeń Komisjom Ochrony Lasów przekazane.

Art. 9. Komisję Okręgową Ochrony Lasów stanowią:

a) Prezes Komisji Okręgowej Ziemskiej, jako przewodniczący,

b) Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów,

c) potrzebna liczba radców, mianowanych z pośród osób, posiadających wyższe wykształcenie leśne oraz dostateczną znajomość prawa;

d) potrzebna liczba członków, zaproszonych na przeciąg 3 lat przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, na przedstawienie zawodowych organizacji lub Instytucji leśnych albo rolniczych, a wśród nich połowa przedstawicieli drobnej własności ziemskiej;

e) delegowany do udziału Komisji prawnik, z pośród stałych członków-prawników miejscowej Komisji Ziemskiej Okręgowej, lub w braku tych osób, z pośród sędziów miejscowego sądu okręgowego.

Art. 10. Jeżeli prezes Komisji Ziemskiej Okręgowej nie może przybyć na posiedzenie, zastępuje go Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów.

Radca Komisji jest pomocnikiem i zastępcą Inspektora Ochrony Lasów we wszystkich jego czynnościach urzędowych.

Art. 11. Dla prawomocności decyzji Komisji, niezbędną jest obecność 3 osób, a mianowicie:

1) przewodniczącego lub jego zastępcy;

2) Okręgowego Inspektora Ochrony Lasów lub radcy Komisji—leśnika;

3) jednego przedstawiciela organizacji zawodowych lub Instytucji leśnych.

Art. 12. Instytucje (organizacje), powołane do przedstawienia kandydatów oraz ich liczba, ustala Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych—co trzy lata.

Z pomiędzy przedstawionych kandydatów Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych zaprasza połowę na członków Komisja, a pozostałych na ich zastępców,

Członkowie Komisji, zaproszeni przez Ministra, stosownie do niniejszego artykułu, powoływani będą na posiedzenia kolejno po dwóch na każde posiedzenie. Członkowie Komisji, wzwani na posiedzenie, winni stawić się w oznaczonym terminie lub usprawiedliwić swoją nieobecność wobec przewodniczącego Komisji za wyjątkiem, aby dać możność powołania następnego z kolei członka lub zastępcy.

Nieusprawiedliwione niestawienie po- ciąga za sobą nałożenie przez przewodniczą- go Komisji kary pieniężnej do stu marek. Po- nadto członek Komisji, nieprzybywający na po- siedzenie Komisji poraz trzeci, będzie wykreś- lony z listy członków Komisji.

Art. 13. Wrazie niemożności przybycia na posiedzenie Komisji, Okręgowy Inspektor Lasów może delegować jednego z podwładnych sobie Komisarzy Ochrony Lasów. Delegowany Ko- misarz uczestniczy w posiedzeniu z prawem głosu.

Art. 14. Na posiedzenia Komisji powołani będą Komisarze Ochrony Lasów, w celu dawa- nia potrzebnych wyjaśnień i referowania spraw przez siebie prowadzonych; będą oni mieli je- dynie głos doradczy.

Komisja może powołać na posiedzenie bległych z głosem doradczym.

Art. 15. Główna Komisja Ochrony Lasów rozstrzyga w drugiej instancji sprawy, przycho- dzące pod jej rozpoznawanie wskutek odwoła- nia się stron od decyzji Okręgowej Komisji Ochrony Lasów, lub w drodze art. 34 przepi- sów niniejszych, rozpoznaje sprawy, oddane sobie do ztecydowania lub zaopiniowania przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, oraz zatwierdza przedstawione sobie przez Okręgo- we Komisje Ochrony Lasów plany gospodarcze w lasach obciążonych służebnościami.

Art. 16. Główną Komisję Ochrony Lasów przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwo- wych stanowią:

a) Minister Rolnictwa i Dóbr Państwo- wych, jako przewodniczący;

b) Wice-prezes Głównej Komisji Ziem- skiej, jako zastępca przewodniczącego,

c) Główny Inspektor Ochrony Lasów;

d) Naczelnik Wydziału Ochrony Lasów

w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwo- wych;

e) potrzebna liczba radców, mianowanych z pośród osób, posiadających wyższe wykształ- cenie leśnicze i dostateczną znajomość prawa lub, zamiast nich, stałych członków Głównej Komisji Ziemskiej—prawników, delegowanych do Głównej Komisji Ochrony Lasów;

f. potrzebna liczba członków, zaproszo- nych na przeciąg 3 lat przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych na przedstawienie orga- nizacji lub instytucji zawodowych leśnych albo rolnych, a wśród nich połowa przedstawicieli drobnej własności ziemskiej.

Art. 17. W przedmiocie powołania do udziału w Głównej Komisji Ochrony Lasów i uczestniczenia w jej posiedzeniach przedstawi- cieli organizacji zawodowych ma zastosowanie art. 12 przepisów niniejszych.

Art. 18. Dla prawomocności decyzji Głów- nej komisji Ochrony Lasów potrzebna jest obecność przynajmniej 5 osób, w tej liczbie przewodniczącego, Głównego Inspektora Ochro- ny Lasów lub jego zastępcy, oraz dwóch przed- stawicieli organizacji zawodowych.

Wrazie nieobecności przewodniczącego za- stępuje go Główny Inspektor Ochrony Lasów. Głównego Inspektora Ochrony Lasów może za- stępować z upoważnienia Ministra inny urzędnik Ministerstwa.

W sprawach, mających znaczenie prawne, konieczna jest obecność członka Komisji— prawnika.

Art. 19. Główna Komisja Ochrony Lasów może wzywać na posiedzenia urzędników Ochro- ny Lasów oraz bległych, w celu wysłuchania ich wyjaśnień. Wezwani nie mają prawa głosu w Komisji.

Art. 20. Wszystkich urzędników Ochrony Lasów oraz radców Ochrony Lasów, z wyjąt- kiem kancelistów i służby niższej, mianuje Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych; kan- celistów i służbę mianują Inspektorowie Ochrony Lasów,—każdy w swoim okręgu.

Art. 21. Zakres działania urzędów Ochro- ny Lasów obejmuje sprawy, dotyczące la- sów, znajdujących się w ich okręgach.

Art. 22. Podania, zażalenia i skargi skła- dać można w Urzędach ochrony Lasów na piśmie lub ustnie. Wrazie ustnego zgłoszenia, urzędnik, któremu podanie, zażalenie lub skargę zgłoszono, sporządza protokół, który podpisuje zgłaszający, lub, jeśli ten jest niepiśmienny, inna osoba, przy sporządzeniu protokołu obecna.

Art. 23. Urzędy Ochrony Lasów mogą podejmować wykonywanie wszelkich czynności techniczno leśnych, dotyczących zarówno urzędzenia jak i odnawiania i pielęgnowania lasów, za opłatą podług taksy, wydawanej przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 24. Plany gospodarstwa leśnego dla lasów ochronnych sporządzać mają państwowe urzędy leśne.

Zasady sporządzenia planu gospodarstwa leśnego wskażą specjalne instrukcje, wydane przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 25. Przy urządzeniu lasów, nieuznanych za ochronne, pociągającym za sobą koszty dla właściciela, stosowana ma być taksa, zatwierdzona przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych wrazie, jeżeli plany gospodarstwa leśnego sporządzać mają technicy państwowi. Wszelkie uzupełnienia i zmiany, dotyczące instrukcji i taksy, podawane będą do ogólnej wiadomości w Dzienniku Urzędowym.

Art. 26. Każdy plan gospodarstwa leśnego podlega rejestracji i zatwierdzeniu Okręgowej Komisji Ochrony Lasów. Zatwierdzenie nastąpić winno przed upływem roku, jeżeli decyzja uznania lasu za ochronny zapadła przed 1 marca i nie później niż w następnym roku— jeżeli decyzja ta zapadła po 1 marca. Plan gospodarstwa leśnego ma być przed zatwierdzeniem przedłożony właścicielowi lasu lub jego zarządzającemu, którym służy prawo odwołania się do Okręgowej Komisji Ochrony Lasów w ciągu miesiąca od daty okazania planu.

Art. 27. Do składania wniosków o uznanie lasów za ochronne są uprawnieni:

- 1) urzędy administracji leśnej i policji;
- 2) władze samorządowe na terytorjum swoich obwodów, oraz
- 3) każdy zagrożony szkodą.

Art. 28. Wnioski składać należy do właściwego Inspektora Lasów wprost lub za pośrednictwem miejscowego Urzędu Leśnego. Uznanie lasu za ochronny oraz decyzja, dotycząca powstrzymania lub zakazu rębów pustoszących, ma poprzedzać zbadanie przez Komisarza wszystkich okoliczności sprawy na gruncie.

Art. 29. O terminie, mającego się odbyć badania na gruncie, właściciel lasu, a w jego nieobecności zarządzający lasem, ma być zawczasu zawiadomiony conajmniej na 7 dni.

Niestawienie się tych osób nie wstrzymuje badania.

Art. 30. Przy każdym badaniu sprawy ma być sporządzony na gruncie protokół, do którego zapisuje się wszelkie zebrane wiadomości. Odpis protokołu ma być zakomunikowany właścicielowi lasu, jego pełnomocnikowi lub zarządzającemu lasem, poczem bezzwłocznie przesyłany do Okręgowej Komisji Ochrony Lasów.

Art. 31. Właściciel lasu, lub zarządzający, ma prawo odwołać się w ciągu miesiąca od daty sporządzenia protokołu do Komisji Ochrony Lasów z zastrzeżeniami przeciw treści protokołu.

Art. 32. Po upływie miesięcznego terminu, wskazanego w art. 26 i 31, o ile nie zasłała potrzeba badania uzupełniającego, przewodniczący Komisji Ochrony Lasów wyznaczy pościeżenie Komisji do rozpoznania sprawy.

O terminie posiedzenia otrzyma zawiadomienie właściciel lasu. Właściciel lasu i osoby wymienione w art. 27 mają prawo brać udział w postępowaniu przed urzędami Ochrony Lasów osobiście lub powierzyć zastępstwo pełnomocnikom na zasadach postępowania w Urzędach Ziemskich. Wyjaśnienia właściciela lub jego pełnomocnika lub zarządzającego oraz innych osób, uczestniczących w sprawie, dawane w toku rozprawy, mają być włączane do protokołu posiedzenia.

Nieobecność tych osób nie wstrzymuje biegu sprawy.

Art. 33. W każdej sprawie ma zapadać decyzja, szczegółowo uzasadniona, z wyluszczeniem wszelkich okoliczności. Decyzja ta ma być zakomunikowana właścicielowi lasu w drodze urzędowej.

Art. 34. Decyzje Komisji Okręgowej zapadają zwykłą większością głosów członków, obecnych na posiedzeniu. Przewodniczący głosuje ostatni i przy równym podziale głosów jego zdanie rozstrzyga.

W protokole zamieszczane być winny oświadczenia tych członków, niezgadających się z decyzją Komisji, którzy tego zażądają.

Jeżeli decyzja zapadła wbrew głosom lub głosowi (jeżeli na posiedzeniu był tylko jeden) technika leśnego, sprawa winna być skierowana do Głównej Komisji Ochrony Lasów, która poweźmie decyzję ostateczną.

Art. 35. Wszelkie decyzje w Komisji Ochrony Lasów obowiązują właścicieli od dnia następującego po dniu ogłoszenia decyzji w przepisany trybie

Art. 36. Osoby, biorące udział w postępowaniu, mają prawo odwołać się od decyzji Komisji Okręgowej do Głównej Komisji Ochrony Lasów. Zażalenia składane być mają w ciągu 3 miesięcy po ogłoszeniu decyzji, za pośrednictwem właściwych Komisji Okręgowych, które są obowiązane w terminie dwutygodniowym, licząc od dnia otrzymania zażalenia, przesłać akta sprawy wraz z wyjaśnieniami.

Art. 37. Decyzje Głównej Komisji Ochrony Lasów są ostateczne i zaskarżeniu nie ulegają. Jeżeli Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych nie zgadza się z decyzją Głównej Komisji Ochrony Lasów, poddać ją można pod ponowne rozpoznanie połączonych Komisji Głównej Ochrony Lasów i Ziemskiej z udziałem Szefa Sekcji Lasów w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Jeżeli Komisje, połączone decyzje zatwierdzą, pozostaje ona w mocy, w przeciwnym razie Główna Komisja Ochrony Lasów poweźmie nową decyzję, stosownie do opinii Komisji połączonych.

W Komisjach połączonych przewodniczy Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych lub jego zastępca.

Art. 38. Wykonanie decyzji w Komisji Ochrony Lasów należy do Inspektora Okręgowego Ochrony Lasów i podwładnych mu urzędów.

Art. 39. Urzędnicy Ochrony Lasów mają prawo, w celu wykonywania swych czynności, wstępu do lasu w każdym czasie. Właściciele lasów, tudzież osoby zawiadujące lub zarządzające lasami, nie mogą stawiać przeszkód Urzędowi Ochrony Lasów przy pełnieniu przez nie obowiązków służbowych, lecz obowiązani są udzielać wszelkich wiadomości i okazywać żądane współdziałanie.

Przepisy przechodnie.

Art. 40. Czynności nadzorczo, byłych rosyjskich urzędników lasów państwowych, policji i komisarzy włościńskich w zakresie ochrony lasów, przechodzą na Komisarzy Ochrony Lasów; czynności b. Komitetów Ochrony Lasów i Gubernialnych Komisji do spraw włościńskich w tymże zakresie—na Komisje Okręgowe Ochrony Lasów; czynności Rady Głównozarządzającego Rolnictwem i Wydziału Ziemskiego w zakresie ochrony lasów—na Główne Komisje Ochrony Lasów.

Art. 41. Postępowanie, rozpoczęte i niezakończony do dnia objęcia zarządu Ochrony Lasów, przez władze państwowe polskie, będzie zakończony przez te władze polskie, stosownie do przepisów niniejszych, oraz ustaw i rozporządzeń, jakie będą w tym przedmiocie wydane.

Art. 42. Rozporządzenia wykonawcze oraz szczegółowe instrukcje i przepisy w przedmiocie postępowania w Urzędach Ochrony Lasów wyda Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Naczelnik Państwa

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów

(—) J. Moraczewski.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) B. S.

Dan w Warszawie, dnia 16 stycznia 1919 r.

OBWIESZCZENIE.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu, przystępując do zebrania wszystkich pretensji, wynikających z tytułu strat wojennych, poniesionych przez rzemiosła i handel, podaje do wiadomości zainteresowanych, co następuje:

1. Wszelkie straty wojenne, poniesione przez zakłady rzemieślnicze lub handlowe, winny być zgłoszone do Wydziału Rejestracji Strat Wojennych przy Radzie Głównej Opiekuńczej (Warszawa, Mazowiecka, 7), który to Wydział od dnia dzisiejszego działać będzie z upoważnienia i pod nadzorem Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

2. Straty wojenne, poniesione przez rzemiosła i handel i powstałe w okresie czasu, od wybuchu wojny do dnia 1 stycznia 1919 r., winny być zgłoszone nie później, niż do dnia 1 marca 1919 r.

3. Zgłoszenia strat, po wskazanym terminie, (1 marzec 1919 r.) przyjmowane będą tylko w wypadkach wyjątkowych, w których opóźnienie za usprawiedliwione uznane będzie.

4. Rejestracja Strat Wojennych, poniesionych przez rzemiosła i handel, dokonana będzie ściśle według zasad, wyluszczonych w instrukcji „O rejestracji strat, poniesionych wskutek wojny, przez miasta, handel i rzemiosła”, wydanej przez Radę Główną Opiekuńczą, która to instrukcja przez Ministra Przemysłu i Handlu zatwierdzona została.

5. Zgłoszenia strat do rejestracji winny być dokonane przez poszkodowanych lub przez osoby, upoważnione do występowania w imieniu danego zakładu rzemieślniczego lub handlowego.

U w a g a. W imieniu poszkodowanych, znajdujących się poza krajem, straty winny być zgłoszone do Komisji przez ich zastępców prawnych, a w braku tych, przez osoby, pod opieką których pozostaje, w danej chwili, odnośny zakład rzemieślniczy lub handlowy, nawet wówczas, gdy osoby te nie działają na mocy prawnego upoważnienia.

6. Zgłoszenia strat do rejestracji winny być kierowane do:

Wydziału Rejestracji Strat Wojennych w Warszawie, Mazowiecka, 7.

Filij tegoż Wydziału w Warszawie, Jerozolimska, 59.

Komisji Szacunkowej w Kaliszu, Gmach Wzajemnego Kredytu,

Komisji Szacunkowej w Kutnie, u p. Re-gulskiego,

Komisji Szacunkowej w Łodzi, Piotrkowska, 151.

Komisji Szacunkowej w Ostrołęce, Powiatowa Rada Opiekuńcza,

Komisji Szacunkowej w Sosnowcu, w biurze Stow. Właścicieli Nieruchomości.

Komisji Szacunkowej w Lublinie, Bank Handlowy Warszawski,

Komisji Szacunkowej w Kielcach, Bank Handlowy Łódzki,

Komisji Szacunkowej w Radomiu, Bank Handlowy Warszawski,

Komisji Szacunkowej w Chełmie, Bank Handlowy Łódzki,

Komisji Szacunkowej w Dąbrowie, Rada Zjazdu Przemysłowców Górniczych.

7. Rejestracja strat wojennych prowadzona będzie na koszt poszkodowanych, według ustanowionej taryfy.

8. Oszacowanie strat, wykonane dotychczas przez Wydział Rejestracji Strat Wojennych, dotyczące wyłącznie strat w rzemiosłach i handlu, pozostaje w swej mocy. Straty rzemiosł i handlu, przez Wydział ten zarejestrowane, powtórnemu zgłoszeniu nie podlegają.

9. Ministerstwo Przemysłu i Handlu zaznacza, że stosownie do art. 2 i 3 Konwencji Hańskiej, obowiązującej mocarstwa, które prowadzą wojnę obecną, sprawa Indemnizacji strat wojennych może być załatwiona tylko w drodze układu międzypaństwowego, wobec czego, poszkodowani, którzy strat swych nie zgłoszą do zarejestrowania, tem samem pozbawiają się opieki państwowej nad swoimi interesami.

Minister Przemysłu i Handlu
w z.

(—) Henryk Strasburger.

Szef Sekcji Przemysłu i Handlu

(—) Dr. K. Zembzuski.

Warszawa, dnia 15 stycznia 1919 r.

68

OKÓLNİK

w sprawie przewozu, rzezi bydła i ogłędzin mięsa.

§ 1

Przepęd i przewóz bydła i nierogacizny dozwolony jest wyłącznie z miejscowości wolnych od chorób zaraźliwych, wobec czego każdy właściciel, przewożonego lub przepędzanego bydła, winien mieć świadectwo pochodzenia i stanu zdrowia takowego od miejscowego—rządowego lekarza weterynaryj (okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 3-go marca 1911 r. Nr. 224)

§ 2.

Bydło rzeźalne ma być wyłącznie rzeżane na rzeźniach komunalnych—przyczem każda tusza mięsana być ocechowana odpowiednim stemplem, zaś każda wleprzowa tusza zbadana na trichiny i stemplowana specjalną pieczęcią (postanowienie b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 15 stycznia 1867 i cyrkularz M. S. W. z dnia 23 maja 1891 r. Nr. 190.

§ 3.

Mięso w całych tuszach i ćwierciach, przewiezione z jednej miejscowości do drugiej, ostemplowane stosownie do § 2, podlega powtórnyim ogłędzinom sanitarno-weterynaryjnym (okólnik M. S. W. z d. 14 września 1904 Nr. 1150)

Osoby, niestosujące się do powyższych przepisów, podlegają karom administracyjnym.
Warszawa, dnia 8 stycznia 1919 r.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
M. Dewdor w. r.

69

OGŁOSZENIE

o zgubieniu paszportów.

Niżej wymienieni mieszkańcy m. Łukowa, zameldowali o zgubieniu paszportów: Dora Baumflek, zgubiła w miesiącu styczniu 1919 r. w Warszawie paszport za Nr. 149953—2.

Gerszon Orliński zgubił w dniu 22 stycznia 1919 r. w Łukowie, paszport za Nr. 149875—6.

Paszporty były wydane przez byłego niemieckiego naczelnika Powiatu w Łukowie, a które niniejszym unieważnia się.

Ostrzega się przed nadużyciem.

Wiadomości odnośne należy skierować do Komisarza Ludowego w Łukowie.

Łuków, dnia 4 Lutego 1919 r.

za Komisarza Ludowego
Panglisz.

70

OBWIESZCZENIE

dot. przyjmowania ochotników do W. P.

Powiatowa Komenda Uzupelnień w Łukowie zawiadamia, że przyjmuje zapis ochotników do wszystkich rodzajów broni Wojska Polskiego, codziennie od godz. 9-ej do 12-ej rano i od 2-ej do 5-ej po południu.

Biuro mieści się w Łukowie, w domu przy cerkwi.

Łuków, 31 stycznia 1919 r.

Komisarz Ludowy
Łopuski.

71

OGŁOSZENIE

Inspekcji lasów w Łukowie,

w sprawie zaopatrywania ludności w drzewa opałowe i budulcowe.

Mając na względzie położenie materialne ludności naszych wsi i miasteczek, zniszczonych i zrujnowanych przez wojnę i chcąc zapewnić jej możność zaopatrywania się w materiał opałowy i budulcowy po cenach niższych, na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, z dnia 12-go grudnia 1918 r. za Nr. 1136, podaje się do wiadomości:

1. Drzewo po niższej cenie może być sprzedane tylko tym, którzy przedstawiają zaświadczenie miejscowych Władz Samorządowych, poświadczające przez budowlanego powiatowego, gminną komisję budowlaną i odpowiednio powiatowe Urzędy Państwowe.

2. W zaświadczeniach władz Samorządowych, winna być ściśle określona ilość koniecznego, do nabycia z lasów państwowych na zasadach ulgowych—drzewa, cel, na jaki drzewo to ma być użyte i wreszcie motywy, dla których sprzedaż ta ma być dokonana na zasadach ulgowych.

3. Drzewo, sprzedane z lasów Państwowych na zasadach ulgowych, może być użyte tylko na ten cel, na jaki zostało wydane i wrazie stwierdzenia, że drzewo to przez nabywcę zostało całkowicie lub w części odsprzedane, winny tej sprzedaży będzie pociągnięty do kary, równającej się potrójnej wartości odsprzedanego drzewa.

4. Określante wysokości zniżek przysługuje Urzędowi leśnym i przy decydowaniu tej sprawy. Inspektorzy i Nadleśniczowie winni powołać się potrzebami i stanem zamożności petentów.

5. Przy sprzedaży drzewa na zasadach ulgowych, żąda się od nabywców piśmienne zobowiązanie, że wrazie stwierdzonej odsprzedaży przez nich drzewa, poddają się oni ustanowionej karze, równającej się opłacie potrójnej wartości drzewa.

6. Urząd Leśny z chwilą sprzedaży drzewa nie jest odpowiedzialny za takowe;

7. Wywóz kupionego drzewa z lasów państwowych jest wzbroniony od godziny 6-ej wieczór do godziny 6-ej rano,

8. Jeżeli drzewo nie zostanie do wskazanego w kwicie terminu wywiezione z lasu, przechodzi na własność Państwa.

Za Inspekt. Filipowski.

Łuków, dnia 9 lutego 1919 r.

72

OGŁOSZENIE

dotycz. poszukiwania zbiegłej Pejsy Rubinsztein

Sąd Pokoju w Staninie, w myśl Art. 846 i 849 U. P. K. poszukuje zbiegłej Pejsy Rubinsztein, ostatnie zamieszkałej we wsi Celiny

gm. Tuchowicz, oskarżonej z Art. 581 K. K. Rysopis poszukiwanej nieznany.

Każdy komu jest wiadomo miejsce pobytu Pejsy Rubinsztein, winien je wskazać władzom sądowym lub policyjnym.

p. o. Sędziego Pokoju
(—) Konieczny.

Sekretarz Sądu
(—) Majewski.

Stanin, dnia 18 stycznia 1919 r.

73

OGŁOSZENIE.

Wydział hipoteczny powiatowy w Łukowie obwieszcza, że otwarte zostało postępowanie spadkowe po zmarłym Adolcie Kisielewskim właścicielowi nieruchomości Nr. hip 57 w Kocku.

Termin do zamknięcia powyższego postępowania spadkowego, oznaczam na 20-go sierpnia r. b., w którym zainteresowani w spadku, winni zgłosić prawa swoje, pod skutkami przekluzji.

Pisarz Hipoteczny
(—) J. Brzeziński.
